

Gunther Cornelissen

Mathematisch Instituut
Universiteit Utrecht
Postbus 80.010
3508 TA Utrecht
g.l.m.cornelissen@uu.nl

Column België – Nederland 1-0

Sole meunière

Waar vindt men meer verschillen dan tussen burenen? De Nederlander heeft er twee en kijkt graag over de schutting heen. Van Duitsland mag men graag een voetbalwedstrijd verliezen; met de goedlachse Belg voert de bescheiden Nederlander een gelijkjer strijd. Gunther Cornelissen, in België opgegroeide Nederlander en nu verbonden aan de Universiteit Utrecht, doet als kenner bij uitstek verslag van de derby.

Volgens mijn neef Robbert is de doorsneekwaliteit van de Utrechtse restaurants het laagst van Nederland. Zelf weet ik wel dat de doorsneekwaliteit van de Utrechtse restaurants het laagst is van België. En ik meen ook te weten waar dat aan ligt. Geen probleem veertig euro neer te tellen voor een *torentje van gerookte pompoenpuree met dadelschuim, afgewerkt met lavendel-gember-siroop op een bedje van lolo rosso met wasabi* – smaak irrelevant. Maar waar krijg ik hier een correct gebakken zeetong? Drie jaar geleden wist ik het, maar daarna werd het desbetreffende restaurant ‘wat conceptueler’, en een jaar later ging het dicht. Welke Utrechtse concept-restaurateur besteedt tegenwoordig meer aandacht aan de basiskunst van koken dan aan de juiste tint paars van het pluche op de onhandig zittende kuipjes?

U heeft het al geraden: het gaat in dit stukje over onderwijs.

Een onderzoekje onder eerstejaarsstudenten wiskunde in Utrecht laat zien dat er *geen* aansluitingsprobleem vwo-wo is. Toch is er iets aan de hand. Meer dan tien procent van de studenten komt met te weinig eenvoudige rekenvaardigheid op de universiteit binnen. Dat betekent dat er bij opgaven te lang moet worden stilgestaan bij het initiële rekenwerk, en het redeneren, het inzien erbij inschieten. Natuurlijk zijn deze stu-

denten slim genoeg om de opgaven te maken (Peter Nijkamp op het NMC: ‘jullie krijgen de bollebozen’), het duurt alleen veel te lang. In een tweedejaars werkcollege mag het delen van $X^n - 1$ door $X - 1$ geen half uur kosten.

These: door op basisniveau, dat wil zeggen bij basisschoolrekenen en vwo-‘algebra’, een *redeneer-rekenmethode* aan te leren, telkens de slimste oplossing te zoeken, wordt het later op hoger niveau niet meer mogelijk aan het redeneren toe te komen. Dus terecht schieten ze als paddestoelen uit de grond: instaptoets rekenen; remedial teaching rekenen voor eerstejaars wiskunde. We hebben voorscholen voor taalachterstand, en bij de meeste wiskunde-opleidingen *nascholen* voor *reken-snelheidsdeficiëntie*. Ik stel voor dit RSD te noemen en als ziekte te registreren.

Neen, ik wil niet bij infi wekenlang uit het basisboek wiskunde sommen te hoeven zitten maken. Ik wil weer ongemerkt op school leren rekenen. Het probleem en de oplossing is iets subtieler dan we dachten. Ja, ook realistische wiskunde, ook redeneren, slim rekenen. Maar ook mechanisch rekenen, s.v.p. Om het in een NAW-controverse te gieten: Jan van de Craats uitgesmeerd over zes jaar Paul Drijvers, zo iets. Hm. Klinkt toch niet zo lekker. Doe mij maar een *sole meunière* (bij *du Progres*, Korenmarkt, Gent, dagprijs achttien euro). O ja, weet iemand nog een loodgieter? ←

Op de achtergrond

Jan van de Craats, ‘Waarom Daan en Sanne niet kunnen rekenen’, *Nieuw Archief voor Wiskunde* (5) 8, nr. 2 (juni 2007), pp. 132–136; L.H. Wiener, ‘De prijs van onderwijsvernieuwing’, *De Groene Amsterdammer* (131) nr. 51–52, pp. 47–49; Frank Furedi, ‘Assessment versus intellect’, *The Guardian*, 25 maart 2003, www.frankfuredi.com